

леми надежди, които са изгубватъ заедно съ години-те; отъ това трябва да са заключи, че то не е било лишено отъ природни способности, а — отъ изисквани-те грижи.» *)

Предложена-та отъ насъ метода на възпитание-то напълно покровителствуватъ тия чжрти отъ надежди, за които дума Квинтилианъ, и не дава да заглжхнатъ тия особени дарования; а и въ това са сжджржава голема-та негова полза, за това, че както казва Витё «най-сжвжршенни-те знания, най-прилежни-те трудове, най-твжрда-та надежда, трепержтъ предъ най-малко-то появление на истина-та самобитностъ.» **)

5) Когато, приготвено-то по метода-та ни, дете постжпи въ некое учебно заведение, то ще да направи бистри успехи въ всички-те предмети. Правилно развитий-тъ му умъ, като са укрепява повече и повече, ще бжде доста силенъ да противостои срещу влияние-то на лоша-та метода преподаване, да надделее препятствия-та и мжчнотни-те, които друго-яче разслабили би негова-та енергия, и да надмине сухостъ-та на теоретически-те науки. Въ няколко месеца то може толкова да напредне, щото други немогли би нито за въ няколко години; сжщи-те тия занятия, които въ ранна-та му възраст могли би да уморжтъ ослабжтъ или сжвсемъ да убиятъ умственни-те му способности и да го направжтъ неспособенъ за по нататжшно сжвжршенствование, сега

*) Institution oratoire, liv. I.

**) revue de deux Mondes. Июар. 1, 1869.